

## Zlata sv. meša.

Dne 12. avgusta je obhajal naš rojak, č. g. Feliks Kramberger, rojen pri sv. Bolfanku v slov. gor., svojo zlato sv. mešo v Borovi. Tje je pred 55 leti odšel k redovnim gg. korarjem. Služil je kot kaplan, župnik, dekan, bil je 25 let vodja novincev in zadnjič kot knjižničar. Sedaj je sobratov starosta in vsem po novinstvenem navodu duhovni oče.

Njegovi sobrati so tedaj mu na večer čestitali k preredki slavnosti, kakoršnje že med njimi ni bilo nad 50 let, v časten, zahvalen spomin so mu pa podarili prelepo, čisto srebrno mešno kupo in eden izmed njih je proslavil v vzvišeni, preizvrstni pesmi tega zares zlatega mešnika, mil knezoškofo sekovski pa so ga odličili s častjo duhovnega svetovalca. Tržani-ognjegasci so ga zvečer počastili z lampado, godbo in popevkami ter so mu sijajno užarili na nasprotni gori njegovi začetni črki F. K.

Udeležila sta se — razun dveh sester in sestričinje — tudi dva krajana te svečanosti na juterno severni meji naše dežele. Mlajši, č. g. Jakob Gomilšak, nemški pridigar v Trstu, mu je bil sedaj pridigar k zlati sv. meši, stariši pa vlč. g. dr. Jos Mursec, profesor in kn. šk. lav. konsist. svetovalec, že nekedaj k primiciji.

Samostanska cerkev, ki je prekrasna in se vsa zlata leskeče, ni potrebovala za to sveto obhajilo ne cvetke, ne rožice, ne prepete kitice, kajti bila bi lepota cerkve le bolj prikrila, ko jej kaj dodala. Tudi strelu ni bilo sluha. Edini posebni okras je bil prav velik, časten, okusen slavalok s primernim nemškim napisom pred cerkvijo, katero je bilo napolnilo do 5000 vernih.

Kakor č. g. pridigar, želimo tudi mi vlč. g. zlatomešniku, naj še mu sije dolgo zvezda duhovniške sreče!

Ž.

## Dopisi.

### Od sv. Jurja na Ščavnici. (Primicija.)

Mislil sem vedno, da bode spretnejši od mene nekoliko besed izpregovoril o slavnosti, katera se je vršila pri nas dne 19. avgusta, zategadelj pišem te vrstice tako pozno. Dne 19. avg. smo imeli veseli dan, dan primicije. Ob 1/2 10. uri začela se je svečanost. Lepa vrsta belo okinčanih deklet spremljala je č. g. novomešnika Antona Bolkoviča iz farovža v cerkev, kjer smo jih slišali, kot izvrstnega pevca, „Gloria“ peti. Med sv. mešo so nam pa obče znani govornik in naš rojak č. g. Davorin Jurkovič zapridigali. Kakó lepo in v srce segajoče so govorili, naj bodo porok solze, katere smo prelili. Pa tudi s prekrasnim petjem so nas počastili vže znani ceciljanec č. g. Anton Pučko, župnik na Polenšaku, ujec našemu č. g. primicijantu,

kateri so si vzgojili prav vbrani mešani zbor. Da je petje bilo izvrstno, nam je dovolj to ime! Posebno krasen je bil „credo“. — Ta dan nam bode zmiraj v spominu, temveč, ker se takih že vse redkejše in redkejše včakamo. Bila so leta, ko smo imeli po dve tri primicije vsako leto in sedaj že samo vsako četrto. Opominjam tedaj samo na besede slavnega in nam nepozabljivega kneza in škofa Slomška: „Jurjevska župa meni duhovnike vzreja“.

Zvonimir.

### Od Noveštiffe pri Gornjem gradu. Dne

19. avgusta t. l. imela je naša župnija dvojno imenitno slovesnost skupno obhajati, kakor se takšna le redkokedaj pripeti. Obhajali smo namreč ta dan 34-letnico posvečenja naše velike in krasne župnijske cerkve, katera je sedaj sicer vdova, a jako iskreno želimo vsi, da bi kmalu dobila za sveto vero in cerkvene potrebe vnetega ženina, ki bode z gorečnostjo svojo znal zopet oživiti tukajšnjo slovečo božjo pot, kakor je nekedaj bila, ko jo je na dan po tisoče pobožnih romarjev obiskovalo, in katero romanje je vsled malomarnosti zadnja leta jako opesala. Potrebna pomoč za sveto reč jako vnetih župljanov bodočemu g. župniku nikakor ne bode izostala. Potem je vsa naša župnija t. j. šolska mladež, vojaci in vse občinstvo imelo obhajati 40-letno slavno vladanje Nj. veličanstva presvitlega cesarja, katera svečanost se je, rekel bi, sijajno vršila in to se je moglo tako goditi vsled zloznega delovanja in dovoljenja potrebnosti od strani slavnega obč. zastopa in kraj. šol. sveta. Slava in čast možem, ki razumejo svojo rodoljubno dolžnost tako vršiti, kakor naši možje. Pokazali so s tem svojo udanost in iskreno ljubezen do premilostljivega vladarja in podkrepili besede pesnikove, ki se glasé: „Hrast se omaje in hrib, zvestoba Slovenca ne gane“. Na večer dne 18. avgusta zasvetili so se bliskoma po „Zdravi Mariji“ po naših prijetnih višinah mnogobrojni kresovi, znamenja ognjevitve ljubezni do presv. cesarja, odmev strela iz topičev je to glasno pritrjeval. Drugi dan zgodaj razobesila se je iz zvonika krasna cesarska zastava, katera je bila z mogočnim strelom pozdravljena. Ob 10. uri imela so č. g. pater magister iz Nazareta slovesno sv. opravilo, na zadnje s „Te Deum“ ali zahvalno pesmijo za presv. cesarja. Na to se je postavila šolska mladež, vojaci in mnogobrojno občinstvo na sejmišču, pred krasno ovenčano podobo cesarjevo. Sedaj nastopijo naš učitelj g. Ivan Kelc in v navdušenem govoru razjasnijo vsem navzočim pomen današnje slavnosti. Navdušenost govornikova polastila se je tudi vseh navzočih, da so po končanem krepkem govoru vsi z g. govornikom vred na zdravje presv. cesarju mogočno kriknoli trikratni „živio!“ da se je daleko okrog po krasnej našej

kolikor nam je bilo moč, spodobno okinčali s cesarskimi, avstrijskimi in štajarskimi banderi z venci in zelenjavo ozaljšali. Popoldne dne 9. septembra se je pripeljal nadvojvoda Albreht s svojim spremstvom, o mraku tega dne je bilo mesto krasno razsvitljeno, po glavnih in širših ulicah mesta so rakete v mnogovrstnih barvah in podobah v zrak spuščali. Storila se je pa ta svečanost tudi za spomin 40-letnega vladanja našega svetlega cesarja. K noči tega dne se je videlo in slišalo več vojaških godeb, velik šunder in krik vojakov se je povsod slišal, ker so bili oskrbljeni z obilo pijačo. Nadvojvoda Albreht se je mestjanom lepo zahvalil za spodobni in sijajni sprejem, ki so mu ga naredili. Kakor se sliši, je sprejem meril na to, da bi zopet vojake v naše izpraznjene kasarne dobili. Nekaj so tudi bili uslišani.

**S Holma.** (Slovesni sklep šolskega leta. — Cesarjeva 40-letnica.) Od vseh strani prihajajo sedaj dopisi, kateri naznanjajo, kako se je tu, kako tam s šolarji 40-letnica vladanja našega presvitlega cesarja obhajala. Tudi mi Holmčani v tem oziru nismo zaostali. Dne 13. septembra se je namreč tudi na našem krasnem hribečku o priliki slovesnega šolskega sklepa 40-letnica vladanja Njih veličanstva presvitlega cesarja Franca Jožefa sicer brez vsega šuma, vendar pa prav lepo obhajala. Ob 9. uri je bila slovesna sv. maša, pri kateri so kakor tudi po maši hvalno in cesarsko pesem šolarji posebno lepo peli. Po sv. maši so se otroci podali v I. razred šolskega poslopja, nad katerim so vihraječe zastave naznanjevale, da se obhaja v tem poslopju danes posebna slovesnost. V krasno okinčani sobi I. razreda pozdravi najprej tačasni učitelj g. Kosi navzoče starše in druge prijatelje šole, kateri so se v precejšnjem številu zbrali. Potem so se vrstile razne deklamacije s petjem; posebno dopadalo je petje s spremljevanjem na harmoniji. Po tej točki, pri kateri so, kakor že prej v cerkvi, otroci jasno pokazali, da so imeli res izvrstnega, vsestransko spretnega učitelja, razdeli omenjeni g. učitelj med boljše učence knjižico: „Naš cesar Franc Jožef“ ter jim v lepem navdušenem govoru razloži visoki pomen letošnjega leta in jih opominja knjižico prav pridno in marljivo čitati. Ko govornik konča, zagromi trikratni „živio“ na Njih veličanstvo presvitlega cesarja in učenci zapojejo cesarsko pesem. Tej sledi več nagovorov patriotičnega zadržka. Sedaj stopi naš obče spoštovani občinski predstojnik, g. M. Ivanuška, ki je ob enem tudi šolski ogleda, ter se v kratkem a dobro premišljenem in jedrnatem govoru zahvali gg. učiteljema, namreč č. g. katehetu in g. učitelju za njih trud, starišem pa, da so tako pridno otroke v šolo pošiljali, Taisto zahvalo gg. učiteljema in stari-

šem izreče potem tudi jeden učenec II. razreda. S tem so bili, rekel bi, duševni užitki končani in tem so sledili telesni. (Konec prih.)

**Iz Ljutomera.** (Vesela novica.) V ponedeljek dne 24. septembra ob 8. uri zvečer naznanili so nam možnarji veselo novico, da je železnica od Radgone v Ljutomer v deželnem zboru Graškem sklenjena. Novica je razveselila nas Ljutomerčane tako, da nismo mogli drugače, nego veselja smo razsvetlili naš prijazni trg, ter s strelbo in godbo naznanili celi okolici, da za nas nastane novo življenje. Zdaj bomo enkrat prišli v zvezo s svetom, naši pridelki bodo po hitrem potu prišli na ine kraje in naše gmotno stanje se bode vzboljšalo. Do zdaj smo bili tako rekoč skoro izključeni od svetovne trgovine. Naš okrajni zastop — kojemu na čelu stoji naš velezasluženi gosp. Kukovec — je žrtvoval za to podvzetje 50.000 gld., trg Ljutomer 20.000 gld. in, kakor vemo, bode tudi Zgornje-Radgonski zastop prišel na pomoč s svoto 30.000 gld., dežela pa vsled sklepa deželnega zbora z 200.000 gld. Imamo toraj zdaj upanje, da se bode z zgradbo te proge hitro začelo. Res veliko truda in dela je to stalo, in za vse to se imamo zahvaliti le našemu velecezenjenemu načelniku okrajnega zastopa, kateri je ob enem tudi deželni poslanec, g. Kukovcu. On je tudi v deželnem zboru to podvzetje iskreno zastopal. Tukaj se tudi taki ljudje nahajajo, kateri so ga črnili in obrekovali, češ, da je bil največji nasprotnož te železnice. No zdaj mislimo, da jim bodo jeziki zavezani. —

## Politični ogled.

**Avstrijske dežele.** Nj. veličanstvo, svitli cesar je bil uni den v veliki nevarnosti na vojaških vajah pri Novem mestu. Streljali so s topovi in svitli cesar je dal povelje, naj neha streljanje. Na to jaha naprej ali pri eni bateriji niso slišali povelja, zato so še vstrelili in sreča, da še svitli cesar ni bil prišel tako blizu, da bi ga bila krogla dosegla. — Včeraj je prišel nemški cesar, Viljelm II., iz Bajarskega na Dunaj in ostane blizu celi teden gost svetlega cesarja. Za to mu izkažejo, koder pride, tudi vsi avstrijski narodi največje časti, posebno pa še na Dunaji. Skozi naše kraje pa menimo, da ne pride. — Štajarski dež. zbor je sklenil v soboto, dne 29. septembra, svoje seje. Med drugim je sklenil, da kupi dežela gozdov na Gornjem Štajarji za 1,363.000 gld. Ni gotovo, da je bilo treba tega, na korist pa ne bode to nikoli deželi. Na predlog poslanca dr. Jurtela ima se Dravi popraviti struga gori in doli od Ptuja. — Nemški konservativci štajarski imajo te dni na večjih krajih politične shode. V njih poročajo njih dež. poslanci o svojem delovanju v dež. zboru. Le-ta poročila pač ne bodo pre-